

РЕШЕНИЕ

№ 12036

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разглежда докладваното от Д.Р. Гражданско дело № 20221110133374 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Б. П. П., ЕГН *****, срещу Д. Г. П., ЕГН *****, **иск с правно основание чл. 127, ал.2 СК** относно родителските права, местоживеенето, режима на лични отношения и издръжката, включително и за минало време, спрямо децата на страните – в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****.

В дадения едномесечен срок от съда е постъпил отговор от ответната страна, в който не се оспорва претенцията в частта относно упражняването на родителските права. Изразява становище относно режима на лични отношения, оспорва се частично претенцията за издръжка заанапред по размер поради твърдения за липса на възможност за заплащане на издръжка в претендирания размер, както и се оспорва по основателност претенцията за издръжка за минало време при твърдения за извършвани плащания на издръжка, включително и предоставяне на такава в натура.

ДСП-Оборище в депозирания по делото социален доклад посочва, че грижите за децата се полагат от майката, подпомагана от родителите си, като в жилището, което обитават, са създадени условия за отглеждане на дете. Установява се, че майката притежава необходимия родителски капацитет и разполага с пълноценен приятелски и родителски кръг, подходящ за развитието на децата й. При проведеното социално проучване се констатира, че между родителите е налице влошена комуникация.

Изслушана по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ищцата заявява, че може да предложи адекватни грижи за децата си. Отглежда ги сама от раждането им, познава приятелите им, води ги на училище и на допълнителни уроци. Твърди, че бащата упражнява тормоз по отношение на нея и децата, обижда я. Допълва, че ответникът ходи в училището на по-голямата дъщеря на

страните, изпада в кризи и казва, че иска да се самоубие.

Изслушан по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ответникът изразява желание да вижда децата си неограничено. Твърди, че ищцата оставя децата сами, като голямата дъщеря се грижи за малката. Твърди, че около майката има възрастни мъже. Изразява готовност да заплаща издръжка, както и допълнително да купува неща, необходими за децата.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Установява се, че страните са родители на децата в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****/л. 5-6 от делото/.

По делото е представена и служебна бележка от 01.11.2022 г. на спортен клуб „Петър Великий“ за деца в 79 СОУ „Индира Ганди“, удостоверяваща, че през последната 1 година децата на страните посещават редовно тренировки по лека атлетика, спортна гимнастика и кик бокс за деца, за което майката заплаща месечен членски внос от по 120,00 лв. за всяко дете.

От предметното съдържание на Договори за обучение в учебен център „Просперитет и развитие“ от 01.11.2022 г. се установява, че ищцата е сключила договор с „П и Р 2020“ ООД, по силата на който е възложила извършване на обучение на дъщерите си срещу задължение за плащане на месечна такса в размер на 110,00 лв. за всяко от децата, платима от 1-во до 10-то число на съответния месец на обучение /л. 46-48 и 50-52 от делото/. За доказване факта на изпълнение на задължението си за плащане на същата ищцата представя фискален бон и квитанция от 02.11.2022 г., удостоверяващи плащане на сумата от 220,00 лв. за образователни услуги – обучение за м. ноември 2022 г. по български език и литература и математика /л. 56 от делото/. Като писмено доказателство по делото е прието и Удостоверение на „П и Р 2020“ ООД, съгласно което детето в. и детето и. са посещавали занятия в учебен център „Просперитет и развитие“ по български език и литература и математика в периода 01.11.2022 г. – 30.11.2022 г., като след това посещенията са преустановени /л.98-99 от делото/.

По делото е представена Заповед № 9719-408/11.03.2022 г. на директора на 33 Езикова гимназия „Света София“, с която на детето в. е наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ вследствие извършени провинения, както и Личен картон за професионално обучение по модули, в което са отразени получените от детето оценки за учебната година 2021/2022 г.

Между страните е налице и образувано производство за защита по реда на ЗЗДН по инициатива на ищцата, по което е образувано гр.д. № 29051/2022 г., СРС, 83-ти състав. По цитираното производство по ЗЗДН е издадена заповед за незабавна защита на 12.06.2022 г. /л. 77 от делото/, по силата на която ответникът е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо ищцата и му е забранено да се доближава до нея и жилището,

обитавано от нея. Няма данни към датата на приключване на устните състезания по това дело да е постановен краен съдебен акт.

По делото не се установява ищцата да е страна по трудови правоотношения, да реализира доходи от трудови възнаграждения, нито да са ѝ изплатени доходи по извън трудови правоотношения за 2021 г. Същата е декларирала получен доход от наем на недвижимо имущество, вкл. придобити вноски по договор за лизинг без уговорка за прехвърляне на правото на собственост върху недвижимо имущество, както и в случаите по чл. 33, ал.10 ЗДДФЛ, в размер на 5280,00 лв. /л.39 от делото/. По отношение на ответника се изяснява, че в периода 01.10.2021 г. – 31.08.2022 г. същият е реализирал средномесечен осигурителен доход в размер на около 1160,91 лв. /л.41 от делото/. Установява се и че същият е едноличен собственик на капитала и управител на „ВИКИ ТРЕЙД 5“ ЕООД, на „ХАВАНА ГРУП“ ЕООД и съдружник и управител в „СТАР-2002“ ООД, като всяко от дружествата е с капитал от 5000,00 лв. /л.88-97 от делото/. Независимо от това, при извършена служебно справка в Търговския регистър по партидата на всяко от дружествата, съдът констатира, че липсват данни относно извършвана от тях дейност в периода след 2021 г., както и за реализирана печалба.

От показанията на св. Снежана Димитрова Бошнакова - Смокова – майка на ответника, които съдът кредитира като логични и непротиворечиви съобразно чл. 172 ГПК, се установява, че внучките ѝ живеят с майка си, като напоследък се виждат с баща си всяка седмица, а преди това – всяка вечер. Излага, че е виждала ответника да пазарува хранителни продукти и да им ги носи. Споделял ѝ е, че купува дрехи на децата при нужда. Свидетелката изразява увереност, че ответникът е давал пари на ищцата. Счита, че той е поемал всички разходи по семейното жилище, както и поддръжката на колата на ищцата. Виждала е сина си да дава джобни пари на по-голямата си дъщеря. Разказва, че детето в идва всяка година в гр. Балчик, където има приятелки. Това лято също дошла, а по – късно се присъединили сестра ѝ и майка ѝ, заедно с приятелка, като по време на престоя им разходите се поемали от ответника.

Относно упражняването на родителските права, местоживеенето и личните отношения:

Страните са родители на непълнолетното дете в.д. П.а, ЕГН *****, и малолетното дете и.д. П.а, ЕГН *****, и двете от женски пол. Предвид данните по делото, обективирани в представения социален доклад, изразеното от майката изрично желание, заявеното от бащата съгласие и като взе предвид полаганите до момента грижи за децата, тяхната възраст, съдът намира, че е в интерес на децата е упражняването на родителските права да бъде възложено на майката. При майката следва да бъде определено и местоживеенето на децата, тъй като по делото не се установиха важни причини същите да живеят отделно от родителя, който ще упражнява родителските права, нито има изключителни основания по чл. 59, ал. 7 СК за настаняването им извън биологичното семейство. Съдът намира, че следва да бъде определен режим на лични отношения на децата с техния баща, като съдът намира за подходящ режима, определен от съда привременно, тъй

като намира да не е подходящ претендираният от бащата такъв, който включва всеки уикенд през годината, тъй като по този начин не би останала възможност децата да бъдат изобщо с майка си в почивните седмични дни. Съдът намира този режим за подходящ предвид възрастта на децата и изградената емоционална връзка между тях и бащата.

Относно издръжката на децата: По делото е предявена претенция за издръжка на всяка от дъщерите на страните в размер на 350,00 лв. месечно. Съгласно чл.143, ал.2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Нуждите на детето от издръжка се установяват от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновават специално. Издръжката се дължи от двамата родители, независимо при кого детето живее, но отглеждащият родителят следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са и в негова полза. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, размерът на издръжката се определя от доходите на лицето, което я дължи, като съгласно ограничението на чл. 142, ал. 2 СК същата не може да бъде по-малко от 195,00 лв. Съдът намира, че този минимален размер касае издръжката, дължима от единия родител, доколкото този размер се съотнася с минималната работна заплата за страната, която представлява гарантиран минимум на трудовото възнаграждение за едно заето по трудово правоотношение лице /а не общо за двамата родители/. Нормата, освен това, регулира масовия случай на претенция за издръжка спрямо единия родител, а не и срещу двамата общо. По делото се установи, че ответникът реализира доходи, същият е в трудоспособна възраст и няма данни да е нетрудоспособен по здравословни причини, поради което не може да се приеме, че е в невъзможност да дава издръжка /ППВС № 5/1970 г., т. 11/. Не се установяват и негови алиментни задължения. С оглед горното съдът намира, че ответникът може и следва да поеме издръжката на двете деца до размер от 230,00 лв. за детето и. и от 250,00 лв. месечно за детето в., до които размери исквете се явяват основателни и следва да бъдат уважени, като бъдат отхвърлени в останалата си част за разликата над уважения размер до пълния предявен такъв от по 350,00 лв. за всяко от децата. В тази връзка следва да се отбележи и че съдът намира за неоснователни твърденията на ищцовата страна за необходимост от предоставяне на издръжка в по-голям размер, доколкото от събрания по делото доказателствен материал – договори за обучение, фискален бон и квитанция и Удостоверение на „П и Р 2020“ ООД, се констатира, че посещаването на допълнителни учебни занятия от дъщерите на страните няма траен характер, а е продължило само в период от един месец.

Издръжката се дължи, считано от 22.06.2022 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване /предвид допуснатото уточнение в открито съдебно заседание на 01.12.2022 г./. Следва да се присъди и законна лихва върху всяка просрочена вноска.

По отношение на претенцията за издръжка за минало време:

Ищцата е отправила претенция за издръжка за периода 17.06.2021 г. – 17.06.2022 г.

Съгласно нормата на чл. 149 СК, издръжка за минало време може да се търси най-много за една година преди предявяването на иска.

В случая исковата молба е постъпила в съда на 22.06.2022 г., като същата е изпратена чрез куриер. Видно от отбелязванията на разписката от куриера, пратката е предадена от ищцата на 21.06.2022 г., поради което съдът на основание чл. 125 ГПК във вр. чл. 62, ал.2 ГПК, намира, че искът е предявен на 21.06.2022 г. При това положение, с оглед правилото на чл. 149 СК, съдът намира, че ищцовата претенция за издръжка за минало време е недопустима в частта за периода 17.06.2021 г. – 20.06.2021 г., поради което в тази част исковата молба следва да бъде върната, а производството по делото - прекратено, в посочената част.

По отношение на претенцията за остатъка от процесния период съдът намира следното: На първо място, следва да се отбележи, че страните не спорят, че като съобрази, че фактическата раздяла между тях е настъпила през 2015 г. На следващо място, в хода на проведеното от социалния работник проучване при изготвянето на представения по делото социален доклад ответникът изрично признава, че след узнаване за заведения против него иск не е заплащал издръжка на дъщерите си в пари, но ищцата признава, че бащата е купувал за децата хранителни продукти, като изложеното се подкрепя и събраните по делото свидетелски показания на майката на ответника, както и е закупувал дрехи за децата и е предоставял парични средства на майката за издръжка на децата в периода 2021 – 2022 г. Предвид това, съдът намира ищцовата претенция за издръжка за минало време за неоснователна и като такава, същата следва да бъде отхвърлена изцяло.

Относно разноските: Искане за присъждане на направените по делото разноски е направено от ищцовата страна, но доколкото направата на такива не се установява и предвид характера на производството по чл. 127, ал.2 СК на спорна съдебна администрация съдът намира, че разноски не следва да бъдат присъждани – същите остават в тежест на страните така, както са направени /в този смисъл и определение №385/25.08.2015 г. по ч.гр.д. №3423/2015 г. на ВКС, ГК, I г.о., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК/. Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което съгласно чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС държавна такса върху присъдения размер на издръжката за децата - в размер общо на 691,20 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ на основание чл. 127, ал. 2 СК **УПРАЖНЯВАНЕТО НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА** спрямо децата в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****, на майката Б. П. П., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 127, ал. 2 СК **МЕСТОЖИВЕЕНЕТО** на децата в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****, при майката Б. П. П., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 127, ал. 2 СК **РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ** между бащата Д. Г. П., ЕГН *****, и децата в.д. П.а, ЕГН ***** и и.д. П.а, ЕГН *****, както следва: бащата има право да вижда и взема децата всяка първа и трета седмица от месеца, за времето от 10,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, с преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от 20 дни, разделени на два периода от по 10 последователни календарни дни всеки, през което време децата следва да бъдат при майката/; 20 календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, разделени на два периода от по 10 последователни календарни дни, за времето от 10,00 часа на първия ден от съответния период до 18,00 часа на последния ден от същия период; по време на коледните и великденските празници на всяка нечетна година, за времето от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 18,00 часа на 27 декември, респективно на понеделник след Великден, с преспиване /като през всяка нечетна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на новогодишните празници, от 10,00 часа на 29 декември до 18,00 часа на 02 януари в следващата календарна година, в случай че този период съвпада със съботно-неделния режим/; по време на новогодишните празници на всяка четна година, за времето от 10,00 часа на 29 декември до 18,00 часа на 02 януари в следващата календарна година /като през всяка четна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на коледните и великденските празници, от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 18,00 часа на 27 декември, респективно на понеделник след Великден, в случай че този период съвпада със съботно-неделния режим/ .

ОСЪЖДА на основание чл. 127, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 2 СК бащата Д. Г. П., ЕГН *****, и да заплаща на детето в.д. П.а, ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Б. П. П., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 250,00 лв., считано от 22.06.2022 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 250,00 лв. месечно до пълния предявен размер от 350,00 лв. месечно, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 127, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 2 СК бащата Д. Г. П., ЕГН *****, и да заплаща на детето и.д. П.а, ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Б. П. П., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 230,00 лв., считано от 22.06.2022 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 230,00 лв. месечно до пълния предявен размер от 350,00 лв. месечно, като неоснователен.

ВРЪЩА молба с вх. № 128550/22.06.2022 г. в частта, с която са предявени от Б. П. П., ЕГН *****, против Д. Г. П., ЕГН *****, претенции с правно основание чл. 127, ал. 2 СК вр. чл. 149 СК за заплащане на месечна издръжка за децата в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****, в размер на по 350,00 лв. месечно за всяко от тях, за периода 17.06.2021 г. – 20.06.2021 г., като **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр.д. №

33374/2022 г., СРС, 158-ми състав, в посочената част.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Б. П. П., ЕГН *****, против Д. Г. П., ЕГН *****, претенции с правно основание чл. 127, ал. 2 СК вр. чл. 149 СК за заплащане на месечна издръжка за децата в.д. П.а, ЕГН *****, и и.д. П.а, ЕГН *****, в размер на по 350,00 лв. месечно за всяко от тях, за периода 21.06.2021 г. – 17.06.2022 г.

ОСЪЖДА Д. Г. П., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийския районен съд сумата от 691,20 лв., представляваща държавна такса върху издръжката.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____